

## ЛЕКЦІЯ 18 (36) ХРИСТОС – ЄДИНА ДОРОГА ДО БОГА

В цій лекції я хотів би торкнутися деяких питань, які люди можуть задавати, коли ви свідчите їм про Ісуса Христа. Одне із запитань, яке мені доводилося чути, звучить приблизно так: «Як ви, християни, маєте нахабство, стверджувати, що Ісус Христос – єдина дорога до Бога? А як бути з іншими релігіями, як бути з іншими віряними?» І безліч таких запитань: «А як ставитися до тих, чи тих, чи отих. Ми бачимо життя оцих людей за свідченням їхньої віри. Як ви, християни, можете стверджувати, що Христос – це єдиний шлях до Бога?» На жаль, багато хто, хто раніше проголошував істини Євангелія, сьогодні вони стають в опозицію, що доріг до Бога чимало. Я не буду згадувати імена відомих благовісників ХХ і ХХІ століть, які стали на позиції, що християни не мають винятковости в своїх діях, в проголошенні Євангелія. Але коли мене запитують, як ви маєте сміливість стверджувати, що Ісус єдина дорога до Бога я відповідаю так: «Я не стверджую, що Ісус єдина дорога до Бога.» можливо, ви здивуєтесь: «Як?» Не я це кажу, а це Сам Ісус Христос стверджує, що Він єдина дорога до Бога. Тож мені не залишається нічого іншого, як проголошувати Його слова. Ісус Христос сказав, що Він «є дорога, і правда, і життя. І ніхто не приходе до Отця, якщо не через Нього». І ось із цими слова нам треба якось рахуватися, треба якось пояснити ці слова. Що означають ці слова? Я радив би вам, відповідаючи на запитання як християни нахабно беруться стверджувати, що Христос єдиний шлях до Бога, відповідати, що ми не стверджуємо як християни. Сам Христос стверджує це. І в даному випадку в нас є кілька варіантів. В крайньому разі два варіанти. Перший: Він справді так стверджував. А другий – Він ніколи так не стверджував. Розпочнімо з другого, що Він ніколи так не стверджував. Якщо ми будемо говорити, що це учні Ісуса Христа пізніше приписали ці слова, і було багато спроб стверджувати подібне, що це Павло розвинув богослів'я, був доволі освічений єврей. І десь не відбулась його кар'єра в юдаїзмі, і він видумав нову релігію, підхопив ті неправдиві гасла, погляди і забобони отієї розпорошеної групки послідовників, справді, оцієї історичної Особи, Ісуса Христа, і зумів це описати, оформити, що навіть самі учні спочатку це не зрозуміли, а потім вони побачили потенціал у словах Павла, і прийняли оце нове вчення. І ось у новому вченні Павла звучить те, що Ісус Христос проголошував, що Він Месія, що Він Бог, єдиний шлях до Бога. Але тоді руйнується вся історичність оповісті про Ісуса Христа. Річ у тім, що як ми згадували про це у минулих лекціях, що Христа і було страчено саме за те, що Він претендував на Свою Божественність. Він якраз і казав, що Він є Божий Післанець, Він є Месія, Він є Бог. Ісуса Христа стратили за те, що Він саме Той, віра в Якого дає життя вічне. І ми бачимо, що Його за ці слова стратили, і юдеї, і релігійна верхівка юдаїзму саме і домогалася Його смерті, бо Він, бувши людиною, робив Себе Богом, проголошував Себе Месією, Помазанцем.

Отже, ми не можемо стверджувати, що Христос не робив таких заяв. Факт Його смерти каже саме про те, що це і було Його основною звісткою. Тоді впливає, що Він робив ці заяви, що Він є єдиний шлях до Бога. І якщо Він робив такі заяви, то в нас є два варіанти: що це правда, або це неправда. Розгляньмо спочатку якщо це неправда. Іншими словами, Він казав неправду, коли говорив, що Він є Бог, що він Месія, що Він єдиний шлях до Бога. І Він міг говорити неправду в двох випадках. По-перше, Він знав, що Він ошукує, або Він не знав, що Він ошукує. Якщо Він знав, що ошукує, тому Він є один з найвизначніших ошуканців, який заздалегідь казав неправдиві твердження, неправдиві істини для того, щоб потягти за Собою багатьох послідовників. Розглянемо цей варіант. Він казав, що є єдиний шлях до Бога, Він казав неправду, і Він знав, що казав неправду. Тут також ми стикаємося з деякими труднощами. По-перше, і найяскравіше, що Він помер за Свої переконання. І коли людина ошукує, то до тої пори, доки їй вигідно обманювати. Але коли їй стає не вигідно дотримуватися свого обману, то, справді, вона готова відмовитися. Навіщо заздалегідь триматися тобі відомого обману, коли це тобі вартуватиме життя. І, справді, багато людей, відмовляються від якихось претензій. Але це тоді, коли є загроза смерті. Ми бачимо, що Ісус Христос перед смертю продовжував говорити проте що Його Царство не звідси, і що Він є Цар. І юдеї Його стратили саме за те, що Він, будучи людиною, робить Себе рівним Богові. І Він говорив, що може прощати гріхи, а ніхто не може прощати гріхи, тільки Бог. І тому через це вони хотіли Його розіп'яти. І Він ніколи цього не відкидав. Ніколи не казав, що ви неправильно мене зрозуміли. В даному випадку ми бачимо, що смерть була підтвердженням того, що Він не обманював. До того ж є вагомий аргумент – діла Ісуса Христа. Чуда, що Він чинив, свідчать, що Бог якраз підтримував Його слова. Пам'ятаєте, коли до Ісуса Христа вночі прийшов Никодим, і він каже про те, що «Ти прийшов від Бога, бо діла, які Ти твориш, не може ніхто творити, якщо не буде з ним Бога.» Інакше кажучи, Бог підтримав учення Ісуса Христа, Бог Своїми чудами підтвердив слова Ісуса Христа. І апостол Павло каже, що воскресіння Христа – це чудо, яке підтвердило вчення Ісуса Христа. Тож ми бачимо, що діла, що чинив Христос, були підтвердженням того, що Він не ошуканець. Коли принесли до Ісуса Христа розслабленого і Він каже: «Прощаються тобі гріхи твої», і люди довкола почали хвилюватися, почали перешіптуватися, почали обурюватися, бо хто може прощати гріхи, крім Бога. І Христос каже: «Щоб ви знали, що Син Людський може прощати гріхи, Я кажу тобі – підведись і ходи.» І Він уздоровив цю людину. Це було доказом того, що Він не ошуканець, що Він каже те, що є насправді. Людина підхопилася і почала славити Бога. Тому ми можемо твердо сказати, що це не було свідомим обманом з Його боку. Тоді тут виникає можлива ситуація, кажуть: «Добре. Він не обманював свідомо. Можливо Він щиро в це вірив. Можливо, Він не помер навіть, бо Він в це щиро вірив. Ну просто не випало так. Можливо, хтось із нас може

казати, що він великий, йому відкрилось, але насправді, цього так не було. Може хтось із нас божевільний, і стверджує, що він якась історична особа». Але і тут, друзі, ми так само приходимо до тієї ситуації, що нам потрібно щось робити з історичними свідками воскресіння Ісуса Христа. Він воскрес. Коли б Він був божевільним – Він би не воскрес. До того ж учення Ісуса Христа просякнуто глибокою думкою, воно ясне, логічне, узгоджене вчення. І чимало свідчень є, коли душевнохворі люди знаходять спокій. Саме здоровість учення Ісуса Христа не може бути словами якогось божевільного. Ми бачимо, що це слова здорового глузду. Колись Ісус Христос сказав: «Що якщо Я щось зле сказав, чи зле вчинив – покажи Мені». Але ніхто не міг заперечити Йому. Саме ті, хто слухали Христа, вони якраз казали: «Що ніхто так ніколи не говорив». Це було переконливо, було зрозуміло, було просто. Це не були слова божевільної людини. І ось ми приходимо до висновку, що це не було придумано учнями, як Христос це стверджував. Він не був неправдомовцем, бо Він підтверджував Свої слова діями, ділами, чудами. Він не був божевільним, бо Він як казав, так і воскрес. Залишається тільки один варіант, що це правда. Коли Він казав, що Він є єдиний шлях до Бога, Він казав правду. Це є істина, яку слід враховувати. І що означає вона. Ісус Христос казав, що тільки через Нього можна прийти до Бога. Чому? Ви пам'ятаєте, як в сьомій лекції ми говорили про сутність Євангелії, ітам ми згадували, що гріх – це злочин проти Бога. І щоб простити цей злочин повинен Сам Бог виявити акт прощення. Бо кожна провина тягне за собою збитки. І тільки той, кому заподіяно збитки, тільки він може погодитися жити з ним. Що по суті і є прощенням. Коли людина не вимагає відшкодування, коли людина не вимагає заплати, він каже: «Я приймаю. Ти працюватимеш на себе. Ти не зобов'язаний мені відшкодувати. Я не буду вимагати з тебе відшкодування за цю провину.» Тільки Бог і міг простити. І ось тільки Боголюдина Ісус Христос міг простити. Він заявляв, що прощає людей. Тому то Ісус Христос - єдина дорога до Бога, бо Він єдина Боголюдина. Він може як людина вмерти за нас, і як Бог Він може прийняти цю смерть. Дорогі друзі, слухачі, я хотів би підбадьорити вас. Коли задаватимуть вам такі запитання, проводити ось такі бесіди, не впадайте в розпач, не заходьте у глухий кут. Але коли і буде шал пристрастей, емоцій, постарайтеся спокійно вислухати людину, постарайтеся спокійно десь почути, десь задати запитання, дати людині виговоритися. І коли ви побачити її позицію й розуміння, ви скажіть, що ви по-іншому хотіли б відповісти на це запитання. Є й інша відповідь на це запитання. Є інший варіант відповіді. Розповідьте, як християнський теїзм відповідає на це питання. І, справді, це буде обґрунтована відповідь, вона буде логічно переконлива, не суперечлива. І ось це і є та робота апологета, коли ми руйнуємо задуми, вивищення гордині, які диявол збудував в розумі та світогляді людей. І якщо ви пам'ятаєте, ми говорили про вміння визначити в бесіді, де перебуває людина, юдей він, чи ще геленн. І ось це якраз те,

що його ще утримує на цих позиціях, які блокують його подальший поступ до увірування. Й увірування – це, справді, довгий процес руйнації. Це коли Святий Дух, використовуючи почуте слово, докоряє серце людини, веде десь шляхом упокорення, згоди, але духовне життя, духовна сфера, духовна битва починається у сфері думки: у сфері вчення, у сфері стверджень, поглядів. Тому наша праця апологетів – це вислуховування людини. Як апологетика використовує благовістя: вислухати і дати правду. І ось ця правда розіб'є його хибний погляд. Вона раптом почне розуміти, що її позиція неправильна. Але це можливе тільки тоді, коли людина неупереджено, несвідомо вибирає гріх. Ось колись апостол Павло свідчив перед Агриппою, то той сказав: «Ти мало що не намовляєш мене, щоб я став християнином». І ми бачимо, що він тут десь віджартувався, можливо, бо він став перед вибором: або прийняти Христа і християнство, а за цим слідує певні наслідки – але я цар, у мене становище, у мене влада, я цього не хочу залишати. І ось багато людей не приймають християнство, Христа й твердження християнства, теїзму, не тому що це неправда, не тому, що їх це не переконало, а тому, що вони не хочуть залишити те, що вони мають: «люди ж темряву більш полюбили, як світло, лихі бо були їхні вчинки!» Христос прийшов до своїх, а свої не прийняли. І тому, друзі, тут лише молитва. І ми молимося, щоб тільки Дух Святий на підставі цієї істини упокорював серце людини, докоряв їй за гріх, докоряв їй за суд, що князя цього світу вже засуджено, показував кінець усіх, хто йде дорогою князя цього світу. І щоб тоді відбувся страх, упокорення перед Богом, прийняття правди. І ось за вірою Бог дає нове народження, Бог дає прощення і нове народження. Я так радий, що, справді, Божа правда – це не просто стрибок у темряву, як висловився один із відомих богословів. Це не стрибок у темряву. Це, справді, стрибок у світло. Це крок до світла. Крок здорового глузду, крок до правди. Це справді розумне обґрунтування нашого вірування. І хай Бог благословить вас на вашій дорозі. І в наступній лекції я хотів би висвітлити й інші питання. І можливо, якщо у вас буде можливість, можете зв'язатися. Можете написати. Але я радий би вам іти шляхом пошуку, відчинити оці двері апологетики і здійснювати самостійний пошук. Безліч книг варто прочитати на цю тематику. Можливо, це буде нова сфера для вас. Справді. Християнство витримує всі атаки, всю міць інтелектуальної атаки, і виходить переможцем. І це справді християнський теїзм. Вся решта світоглядів падають і не можуть пройти ці тести, вони неспроможні. Вони помилкові. І коли ти це розумієш, то настільки радіє серце, що тебе Бог покликав із темряви в світло, із неправди у правду. І нехай Бог благословить вас іти цією дорогою і допомагати іншим, хто буде слухати вас і набувати правду звільнення від гріха і стверджувати вічне життя. Нехай благословить вас Бог!